

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 27

בס"ד ערש"ק פר' ואתחנן ל' אב תשנ"ו

דבר החברותא

לטב עביד עד שאין בכלל המושג רע כי הרי מפי עליין לא תצא הרעות וגר', אמנם בהתיחסותנו אל הכלל אנו צריכים לכאוב את כאבו וצערנו של הזולת במלא עוצמתו וחומרתו וצער הרבים היא הבחינה של שכינתא בגלותא, ועל הבחינה הזאת כל ראש לחלי וכל לבב דווי. לפי"ז מובן זה שחז"ל לימדו אותנו לראות את חרבן הפרט דוקא מתוך חורבן הכלל.

ה' בה נתחזק, ולא נרפה מלשאול ולבקש מלפני אבינו שבשמים שיקוים כבר בנו הפסוק "יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך ולך תשבע כל לשון" וכו' כי הרי לה' המלוכה ומושל בגוים. ובשכר הצפיה לגאולה נתבשר בגאולת הכלל והפרט ובביאת משיח צדקנו בב"א.

א' מרו חז"ל כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאלו נחרב בימיו (ירושלים יומא פ"א) חז"ל מלמדים אותנו לראות את חורבן בית המקדש מצד זה שלא נבנה, ולא מצד עצם החורבן שהיה לפני כאלפיים שנה והצרות נמשכות עד היום.

ה' קב"ה לא עזב אותנו ולא יעזוב אותנו לעולמים כמש"כ כי לא יטוש ה' עמו ונחלתו לא יעזוב, והשי"ת שוכן אתנו בכל מצבנו כמאה"כ אני ה' השוכן אתם בתוך טומאתם ובכל צרתם לו צר כי את שפל דכא אשכון א"כ מה ההבדל בין תקופת בנין בית המקדש לחורבנה?

ב' עיקר יש להבחין בין ההתיחסות של הפרט להתיחסות של הכלל, בהתיחסות של הפרט צריכים לחיות בתחושה דכל מאן דעביד רחמנא

פנינים יקרים

שמתלבש בלבוש של מרה שחורה ואומר שזו יראה... (תורת אבות עמ' ק"ע)

בזמן הגלות האמת עלומה, אם היא היתה גלויה הלא כולם היו מכירים את האמת הגדולה של המציאות שהוא האלקים יתברך, שכן אמת זו מעידה על עצמה בכל מקום אלא שמחשבות בני אדם יוצרות מחיצה של שקר בינם לבין אמת זו. לעתיד לבא אמת זו תתגלה לעין כל (אוהב ישראל צ"ט)

בעקבתא דמשיחא אפילו אמונה בעלמא חשוכה מאד בעיני הקב"ה, מחמת רוב מלחמת היצר, והם הם חבלי משיח היינו שהיצר הרע חזק מאד... (ברכת אברהם עמ' קפ"ח)

הבוטח בה' חסד יסובבנו (תהלים ל"ב) כשהוא בוטח בחסד (של ה')

דהיינו שהשי"ת מקור החסד - חסד יסובבנו ידבק נשמתו בחסד, שבכל מקום שאדם מחשב שם הוא מתדבק (מתוך ספר חיים וחסד בשם האדמו"ר ר"ד ממעזריטש)

צריך להאמין באמונה שלמה שהשי"ת לבדו מנהיג הכל ואין שום סיבה, ובכל זאת צריך לעשות הסיבה, אבל לא לסמוך עליה כלל, ואדרבה כשעושה סיבה להועיל לדבר מסוים צריך להתחזק עוד יותר באמונה בו יתברך (חכם הרזים עמ' מ"ו)

אמר הבעש"ט, אמרו חז"ל: אני עתיד להיפרע ממי שתולה קל"א אילן בבגדו ואמר תכלת הוא (במ' ס"א) ר"ל כל

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

כרחם אב על בנים

לכבוד ...

חשון תשל"ח

לראות מזה הדבר עצמו, שקיים בתוכו כח נגדי שהוא כח הקדושה לעמוד בשטף המים הרבים של המחשבות הזדוניות. ונקודה זו בעצמה יכולה לחולל השינוי לטובה, להצית לו הניצוץ והרצון להילחם עם מחשבותיו. ובדרך זו יש תקוה גדולה שיצא מדכאונו ולחזור למסלול החיים התקינים להיות שוה לכל אדם.

בדרך זו גם יתן לבנו נ"י ההרגשה הטובה, שאין הוא בודד בעולמו, ויגיע להכרה שקיים עוד אדם המסוגל להבין ולרדת לעמק הבכא של יסוריו ויגלה לו מצפונו וטובים השניים מן האחד ללחום מלחמת הקיום ע"י שיכיר היטב את שונאו בנפש, שהוא יצרו של אדם כמו שדוד המלך ע"ה אמר עליו בתהלים "תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו ל"י כי זה הוא עיקר גדול ליודעי ערך מלחמה, שברגע שמכירים מהות ואופי האויב אפשר להכיר תכסיסים ותחבולות קרב חדשים שבהם ניתן להכניעו. וכמו שאם יעמוד עליו שונא גדול לרצחו נפש יעשה הכל להילחם נגדו כדי להינצל, כך גם אם יכיר את שונאו הגדול מחשבותיו שלו עצמו המבקשים להפילו לבאר שחת בודאי ובודאי יילחם נגד מחשבותיו ואז הקב"ה עוזרו לנצח במלחמתו.

וכדאי מאד לשנן הדברים האלה לבנו בבחינת ושננתם לבניך ולא להתייאש כלל עד שהקב"ה יכמרו רחמיו עליו ויפקח עיניו ויתן לו הדעת האמיתית איך לעמוד במלחמתו ולנצח בה. ואבקש מאד שלא ידאג ולא יתייאש כלל, ישועת ה' כהרף עין, כי מן השמים מבקשין לקרב את בנו

מצב בנו היקר שבר את לבי כי איך אפשר לחוש ולראות צערו ומכאובו כי רבו, אשר מי יבין וירגיש דאגת אב רחום לראות בצרת בנו חביבו במצוקתו הנפשית באין בידו להושיע.

אבל לה' הישועה! כי על אף ששרעפיו תפסוהו לבנו בדמיונות שוא ומדוחים שח"ו התקוה ממנו והלאה, והמחשבות המדכאות הרחיקוהו מדרך המלך בעודו באיבו אלא שלא נתגלו בזמן המוקדם עד שמשבר נפשו פרץ החוצה. ועוונותינו הרבים גרמו לנו כל זאת אשר נפשות יקרות ונשמות טובות נדחים ומתפזרים ונופלים לתוהו יליל ישימות, וכל זה מתכסיס ועקשנות היצר המבקש להתנכל לישראל, ולהאריך הגלות, על אף שבירי לו כי סופו כליה כפי ההבטחה וכל הרשעה כולה כעשן תכלה, הרי הוא עושה מלאכתו כאילו יש לו עתיד של נצח.

ומה שיש לו לעשות כעת לעזור לבנו היקר, ויהיה לו הסייעתא דשמיא לכך, לדבר אל בנו דברים נכוחים, דברים של טעם המתקבלים על הלב, ולהסביר לו היטב היטב, שעל אף שהמחשבות אומרות לו תמיד יאוש ויסורים אין קץ, והכל שחור אצלו. בכל זאת יתגבר למצוא בכל אלה נקודה אחת טובה ויחיה עצמו בה ועל ידה. כגון הנקודה הזו עצמה, הנה עדיין הוא חי, הוא נושם, יש לו הכח לטלטל אבריו, ולהלך ברגליו. אשר אם לשפוט על פי מחשבותיו היה כבר מזמן צריך להיפטר מן העולם. כי זה היצר בעל המחשבות הוא שונאו הגדול בנפש, אשר כל כוונתו להאבדו, ויכול

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

לתפארת אבות מתוך רוב נחת והרחבה ושקטות הנפש.

אני מצטרף לתפילת הרבים לבקש רחמים מבעל הרחמים להמציא מזור ותרופה לבנו היקר נ"י ובמהרה יצא ממסגרים וידוה ממנו רוב נחת ולראות ממנו דורות ישרים מבורכים, ושוב אבקש ממנו שלא יהיה שבור ורצוץ, שאין זה מדרך העובד את השי"ת שומע קול זעקתו למלא לו כל חפצו וזו השמחה תלך ותתגבר עד שתשפיע לטובה על מצב בריאות בנו נ"י, ונוכה לשמוע ממנו בשורות טובות. אמן כן יהי רצון. ברגשי כבוד רב, בברכה נאמנה,

לאבינו שבשמים, וזהו תכלית כל יסוריו שע"י התגברותו עליהם יכיר את מי שאמר והיה העולם, ויזכה להבין שאין לו שום דבר מעצמו, ואין לו שום אחיזה, רק החיות האלוקי מחייהו, והאדם אינו אלא יסוד העפר, וביסוד העפר אינו שייך לא יסוד הגאווה ולא יסוד היאוש.

או אז יזכה לחיות עם הקדושה כתינוק על שדי אמו, כמאמר דוד המלך "כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי" ותוך עבודה ללא ליאות וסבלנות אין קץ יאיר לו השחר של גאולת נפשו והיו לו מחשבותיו ודמיונותיו כלא היו, כי הבל המה. וקרוב ה' לנשברי לב וישפיע עליו דעת שלימה ובריאות טובה, ויזכה לבנות בית נאמן בישראל

לדעת שאין שום יאוש כלל

הירידה כדי שיכיר ויידע כי כמו שהירידה אינו חפץ לייחס לעצמו, כך גם לא ירצה לייחס לעצמו את העליה שהוא עולה, כי מאת ה' היתה זאת היא נפלאות!

ובודאי שאין מקום ליאוש כלל, כי ה' אור לך, ומראה לך את הדרך איך להתקרב אליו ולקיים הקשר עמו בכל המצבים, והמאבק שאתה מתאבק הוא מלחמה לה' בעמלק, והקב"ה נתן לנו את הבחירה כדי שנגלה מעצמנו ומחינו את ה"בעל כרחך אתה חי", שע"י מציאות שפלותנו ואפסותנו נדע את חי החיים שרק רצונו לבד נפח באפנו נשמת חיים, ובראנו לכבודו. ואז יהיה טוב לך כל הימים ותזכה לאור של שבעת ימי בראשית אמן כן יהי רצון.

לכבוד

בשעה שאדם עומד ומכוין לבו ודעתו לשאת תפילה לפני הקב"ה, ומצער עצמו על הדבר שנדמה לו כאילו הוא רחוק מהשי"ת, הרי אין לו קירוב גדול מזה. כי אם האדם בוש מלפניו, ומכיר מד ערכו, ויש לו לב נשבר ונדכא, הרי אלוקים לא תבוה. ויש לו לאדם לשמוח על זה שמן השמים מסייעין לו שתפילתו תהיה רצויה ומקובלת.

וכי איך אפשר לאמר שה' עוזב אותי, ודוד המלך ע"ה כבר אמר: "גם שם ידך תנחתי ותאחזני ימינך". בכל הירידות ובכל הנפילות ה' אתך ואין זה אלא ירידה לצורך עליה, והירידה מוכרחת, כדי שלא יבוא אדם ויאמר כי כוחו ועוצם ידו עמדו לו לעלות את העליה. וכך מקדימין לו

אמריק קזריס צפ"י זכרי אל"ר הרא"ה e"ל סכתבס הר"ר גדליה סג"ל e"ל

בליל ש"ק חזון דיבר הרא"ה שליט"א בענין תפילה. הסביר שישנם שני ענינים בתפילה, האחד הוא שהאדם מבקש מהשי"ת לטובתו, היינו, בריאות, בני ומזוני וכדו', תפילה זו אפילו אם נאמרת בפשטות נענית כמש"כ "כי אתה שומע תפילת כל פה" איך שהוא, אבל ישנה תפילה אחרת שהיא מגעת עד כסא הכבוד, תפילה זו היא מלשון דביקות עד כלות הנפש, שהוא מתפלל להשי"ת כאילו תערוג על אפיקי מים מרוב צמאון לקדושה, ועל זה נתכוון דוד המלך באמרו "ואני תפילה" ולא אמר ואני מתפלל כי כל נפשו ונשמתו הוא שלימות התפילה ולא שום דבר אחר.

וידוע מאמרם ז"ל (משנה ב' במסכת שבת) "ואין מפסיקים לתפילה" היינו חברים העוסקים בתורה אין מפסיקים באמצע לימודם כדי להתפלל וע"ז אמרו שהכונה באותם שתורתם אמונתם כגון רשב"י וחבריו, ותמהו המפרשים מדוע אין מפסיקים אפילו קדושים אלו באמצע התורה שלהם כדי להתפלל האם התפילה היא הפסק או ביטול תורה ח"ו. אבל לפי ההסבר הנ"ל הדבר מובן כי רשב"י הגיע לדרגה כזו שהתורה שלו היתה בבחינת תפילה עד כלות הנפש וממילא לא היה צריך להפסיק לתפילה כי תורתו היתה תפילתו.

ביום ש"ק אמר כי השכינה הק' נמצאת בשפל המדריגה בגלות המר, ובכל כך בשפל עד שכל אחד יכול להגיע אליו ובקצת התאמצות בתפילה מעומק הלב אפשר לבקוע רקיעים. כי בדורות העברו היו צריכים עבודה גדולה והיום מספיק בתנועה קלה של אמת.

והוסיף ואמר על זה שאנו מתפללים "כי באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה", באיזה אש הכתוב מדבר? באש התפילות שלנו, באש הכעס, הקנאה והשנאה, אש הרציחה והניאוף שאנו מתאפקים ונמנעים מזה, אלו הם אבני האש שיבנו את בית המקדש לעתיד לבוא וזהו הכוונה "ואשי ישראל ותפילתם באהבה תקבל ברצון" היינו האש שאנו נותנים לו.

אמר שוב כי כיום אין לנו ברירה אחרת אלא להתנהג עם "אהבה שאינה תלויה בדבר" היינו לאהוב את החבר למרות שבזה לא מגיע לו, למרות שלדעתי אינו צודק ואינו מתנהג אתי כהוגן, כי גם אנו מתנהגים שלא כרצון השי"ת ובכל זאת הוא נותן לנו חיים בריאות ומזון וכו' ואם אנו נתנהג באהבה שאינה תלויה בדבר הוא יגאלנו למרות שאין לנו זכות.

ידיעות מחיי החברותא:

א. בכל יום חמישי בשעה 3 אחה"צ נוסעים להשתטח על קברות צדיקים מרח' הטורים פרטים אצל ר' דוד גולדשטיין טל: 050-281535

ב. כל יום יוצאים מניין לשדה בשעה 9 בערב פרטים אצל ר' אהרן קלירס טל: 8670069 - 02

ג. בכל מוצאי שבת קודש נוסעים לקבר דן בן יעקב להשתתף בסעודת מלוה מלכה. יוצאים כשעתיים אחרי השבת מרח' יוסף הנשיא 5

ד. בכל שבת מברכים או שבת שחל בו להיות ר"ח שובתים את השבת ביחד באתרא קדישא מירון. פרטים והרשמה אצל משפ' טוקצינסקי טל: 6535774

מבקשים מכל אחד מהחברים שישתתף לפחות באחד מהפעילויות המתקיימים

אפשר לקבל את גליון החברותא במקומות כדלהלן: **ביהכנ"ס "אמונת ישראל"** רח' חפץ חיים 34, בבית הרב רח' יוסף הנשיא, 5 **רמות**: בביהכנ"ס ברח' רובין 18 **בית צפפה**: אצל הר"ר אברהם הררי כל המעוניין לקבל את הגליון בביתו ישלח למערכת, פרטים אישים בצירוף דמי משלוח בסך 35 ש"ח לשנה

י"ל ע"י
מערכת החברותא
עדני 3
טל: 02-829688
ת.ד. 5080
ירושלים 91050

השמחה במעונם

להר"ר גדליה סג"ל ומשפ' להולדת הנינה
להר"ר יוסף גולדברגר ומשפ' להולדת הבן